

Τα διοικητικά μέτρα που πάρθηκαν από το κράτος στο πλαίσιο της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης

Πολιτισμός / Παιδεία-Εκπαίδευση

Μπαϊκούση Σταυρούλα - Ελένη, Παιδαγωγός



[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/2aBVles>]

Το Κέντρο Εκπαιδευτικής Έρευνας (Κ.Ε.Ε.), ιδρύθηκε το 1995 και ασχολείται κυρίως με την διεξαγωγή ερευνών σε εκπαιδευτικά ζητήματα και με την εκτέλεση ερευνητικών προγραμμάτων που του ανατίθενται ή τα σχεδιάζει μόνο του. Επιπλέον, οργανώνει και συνέδρια για διάφορα εκπαιδευτικά ζητήματα και συνεργάζεται στενά με την UNESCO (http://www.kee.gr/html/intro_main.php).



Το Ίδρυμα Νεότητας (Ε.Ι.Ν.) ασχολείται κυρίως με ζητήματα εκπαιδευτικής στήριξης των μαθητών που ανήκουν στις ομάδες των μουσουλμάνων της Θράκης. Μάλιστα, το πρόγραμμα που υλοποιήθηκε από το Ε.Ι.Ν. είχε μεγάλη επιτυχία. Σήμερα συγχωνεύθηκε και μετονομάζεται σε Ίδρυμα Νεολαίας και Διά βίου μάθησης (Ι.ΝΕ.ΔΙ.ΒΙ.Μ) με σκοπό του την υλοποίηση δράσεων, προγραμμάτων και έργων για: (α) την Διά Βίου Μάθηση, (β) τη Νέα Γενιά, με έμφαση τη στήριξη των νέων στη σταδιοδρομία τους, την ανάδειξη και τη στήριξη της νεανικής καινοτομίας, και (γ) τη διαχείριση των θεμάτων που σχετίζονται με οποιονδήποτε τρόπο με τη μαθητική και φοιτητική μέριμνα (<http://www.inedivim.gr/>).

Το Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας (Κ.Ε.Γ.), είναι αρμόδιο για την ενίσχυση και τη προώθηση της Ελληνικής γλώσσας στην Ελλάδα και το εξωτερικό και στηρίζει τους παλιννοστούντες και απόδημους Έλληνες. Αναλαμβάνει εξετάσεις Πιστοποίησης Ελληνομάθειας και έχει υλοποιήσει προγράμματα σχετικά με την διαπολιτισμική εκπαίδευση (<http://www.greeklanguage.gr/>).

Η Γενική Γραμματεία Λαϊκής Επιμόρφωσης (Γ.Γ.Λ.Ε.), ασχολείται με θέματα εκπαίδευσης και αλφαριθμητισμού ενηλίκων, οργανώνει μαθήματα Νεοελληνικής Γλώσσας για αλλοδαπούς και βοηθά στην αναβάθμιση της εκπαίδευσης των Τσιγγάνων (Ρομά). Ειδικότερα, έχει υλοποιήσει το πρόγραμμα «ΝΕΜΕΣΙΣ», με θέματα :την εκμάθηση της ελληνικής ως ξένης, συμπληρωματικές γνώσεις για την ευκολότερη πρόσβαση στην αγορά εργασίας και τεχνικές εύρεσης εργασίας. Το 2008, μετονομάζεται σε Γενική Γραμματεία Δια Βίου Μάθησης με αποστολή του να σχεδιάζει τη δημόσια πολιτική της διά βίου μάθησης, να διαμορφώνει τους σχετικούς κανόνες, να εκπονεί το αντίστοιχο εθνικό πρόγραμμα και να εποπτεύει

την εφαρμογή του (<http://www.gsae.edu.gr/el/>).

Ο νόμος 2413/96 παρείχε στις σχολικές μονάδες την ευκαιρία να μετεξελιχθούν σε Σχολεία Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης. Επιπλέον και το Ολοήμερο Σχολείο εάν λειτουργήσει σύμφωνα με τον σχεδιασμό του θα συμβάλλει στην καλύτερη ένταξη και εκπαίδευση των μαθητών από άλλα μεταναστευτικά πλαίσια. Αυτό θα συμβεί διότι τα παιδιά θα έχουν πρόσθετη διδακτική βοήθεια, θα διευκολυνθούν οι οικογένειές τους με την επιπλέον παραμονή τους στον χώρο του σχολείου, θα δημιουργηθεί ευκολότερα ένα κλίμα συνεργασίας και αποδοχής μέσα από διάφορες δραστηριότητες (χορός, μουσική, θέατρο κ.λπ.) και θα δώσει την ευκαιρία στα παιδιά από αδύναμα οικονομικά στρώματα να πάρουν γνώσεις τις οποίες διαφορετικά θα έπρεπε να πληρώσουν (πχ: Τ.Π.Ε., ξένες γλώσσες, Χορός, Μουσική) (Νικολάου, 2005).

Ένας ακόμη θεσμός που δημιουργήθηκε ήταν οι Τάξεις Υποδοχής (Τ.Υ.), που ιδρύθηκαν για πρώτη φορά το 1980 με σκοπό να αντιμετωπίσουν τις εκπαιδευτικές ανάγκες των παιδιών των Ελλήνων μεταναστών που επαναπατρίζονταν από τη Γερμανία. Οι τάξεις αυτές ήταν ενταγμένες στο κανονικό σχολείο, όμως λειτουργούσαν αυτόνομα με ξεχωριστό Αναλυτικό Πρόγραμμα μέχρι ο μαθητής να ήταν έτοιμος για να ενταχθεί στη κανονική τάξη. Επίσης, λειτούργησαν και Φροντιστηριακά Τμήματα (Φ.Τ.) με στόχο να βοηθήσουν τους αλλοδαπούς μαθητές στις μαθησιακές τους δυσκολίες και να προσαρμοστούν ομαλά στο Ελληνικό σχολικό περιβάλλον. Τα τμήματα αυτά λειτουργούσαν ενισχυτικά εκτός του σχολικού ωραρίου. Ωστόσο τα Φ.Τ. δεν έφεραν τα επιθυμητά αποτελέσματα και ο Κοτσιώνης (1995), αναφέρει ότι δεν λειτούργησαν διότι δεν υπήρχαν τα κατάλληλα διδακτικά μέσα, αναλυτικά προγράμματα, συστηματική επιμόρφωση του προσωπικού και λειτουργούσαν σε ακατάλληλη ώρα.

Τη δεκαετία του '90 έρχονται πολλοί μαθητές από την πρώην Σοβιετική Ένωση και την Αλβανία, οι οποίοι δεν γνώριζαν την Ελληνική γλώσσα. Τα Φ.Τ. δεν μπορούσαν να τους βοηθήσουν και εφαρμόστηκαν πειραματικά προγράμματα σχολικής ένταξης και δημιουργήθηκε ένας νέος τύπος Τ.Υ., που θα εντάσσονταν στο σχολείο με τη μορφή τμημάτων διδασκαλίας της Ελληνικής και μαθημάτων ιστορίας και πολιτισμού. Θα λειτουργούσαν σαν παράλληλη τάξη. Τα παιδιά θα φοιτούσαν κανονικά στη κανονική τάξη αλλά θα παρακολουθούσαν κάποιες ώρες τη μέρα μαθήματα στην Τ.Υ. Τα Φ.Τ. εξακολούθησαν να λειτουργούν εκτός του κανονικού ωραρίου (Παλαιολόγου & Ευαγγέλου, 2003).

[Συνεχίζεται]

<http://bitly.com/2bomGd7>